

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

OPĆINSKI SUD U SPLITU
- primljeno -
neposredno - poštom
26. 07. 2019
odloženo preporučeno na p. _____
dana _____ R. _____
u primj. _____ sa _____ priloga
prijava _____ kuna.

Poslovni broj: 42 Gž R-1658/18-6

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Darije Horvat kao predsjednice vijeća, Josipa Grubišića kao člana vijeća i suca izvjestitelja i Mirele Mijoč, kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Ive Bućana iz Splita, Ostravska 3, OIB: 76689754975, zastupan po pun. Rikardu Pavloviću, odv. u Splitu, protiv tuženika Adriatic d.d. Split, Branimirova obala 8, OIB: 31076464103, zastupan po pun. Ivanu Topiću, odvjetniku u Splitu, radi isplate, odlučujući o žalbama tužitelja i tuženika protiv presude Općinskog suda u Splitu, poslovni broj Pr-120/16 od 28. rujna 2018. u sjednici vijeća održanoj dana 02. srpnja 2019.,

presudio je

I Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana te se potvrđuje presuda Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pr-120/16 od 28. rujna 2018. u dijelu pod toč. III izreke u kojem nije prihvaćen zahtjev na isplatu parničnog troška preko iznosa od 218.062,50 kn.

II Odbija se žalba tuženika te se potvrđuje presuda Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pr-120/16 od 28. rujna 2018.

Obrazloženje

Pobijanom presudom pod toč. I izreke utvrđuje se da je nedopuštena tuženikova Odluka o otkazu tužiteljevog Ugovora o radu od 03. listopada 2005.

Pod toč. II izreke utvrđuje se kao neprijeporna i osnovana tužiteljeva tražbina prema tuženiku u iznosu od 2.170.211,67 kn.

Konačno, pod toč. III izreke nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju parnični trošak u iznosu od 218.062,50 kuna sa zateznim kamatama od dana donošenja presude pa do isplate.

Protiv navedene odluke žali se tužitelj u dijelu u kojem nije usvojen njegov zahtjev za naknadu parničnog troška, iz svih žalbenih razloga navedenih u čl. 353. Zakona o parničnom postupku („Narodne Novine“ br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07,

84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14 - dalje: ZPP), s prijedlogom da se pobijana odluka preinači u smislu žalbenih navoda, a podredno ista ukine i predmet vrati na ponovno suđenje, uz naknadu troška žalbe.

Protiv navedene odluke žali se i tuženik u cijelosti, iz svih žalbenih razloga navedenih u čl. 353. Zakona o parničnom postupku („Narodne Novine“ br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14 - dalje: ZPP), s prijedlogom da se pobijana odluka preinači u smislu žalbenih navoda, a podredno ista ukine i predmet vrati na ponovno suđenje, uz naknadu troška žalbe.

Žalbe nisu osnovane.

Pobijana presuda sadržava razloge o odlučnim činjenicama i u istoj nema proturječnosti, pa prvostupanjski sud nije počinio bitnu povredu pravila postupka iz čl. 354. st. 2. točke 11. ZPP niti bilo koju drugu bitnu povredu pravila postupka na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti iz čl. 365. st. 2. ZPP-a.

Pravilno je u tijeku prvostupanjskog postupka sud prvog stupnja utvrdio kako je tužitelj temeljem Ugovora o radu zaključenim s tuženikom Adriatic d.d. Split od 29. ožujka 1996. zaključio radni odnos za obavljanje poslova direktora društva, te je tuženik 12. studenog 1996. donio odluku o otkazu ugovora o radu tužitelju, te je presudom br. P-453/04 od 24. svibnja 2004. utvrđen nedopušten otkaz ugovora o rad, s nalogom tuženiku da vrati tužitelja na posao i rasporedi na radno mjesto u okviru njegove stručne radne spreme, a ista je potvrđena presudom Županijskog suda u Splitu broj GŽ- 358/5 od 6. travnja 2005. U ovom sporu tuženik je dana 3. listopada 2005. donio odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelju tvrdeći kako je prije otkazivanja ugovora o radu postupio po citiranoj pravomoćnoj presudi i tužitelja vratio na posao na radno mjesto sukladno sudskoj odluci i to mjesto recepcionara.

Tuženik u svojoj žalbi ističe u biti dva prigovora koji se tiču utvrđenja suda prvog stupnja, a koja tuženik niti navodima žalbe nije uspio dovesti u pitanje: da je tužitelja po citiranoj pravomoćnoj presudi pravilno vratio na posao i to na mjesto recepcionera I u skladu sa katalogom radnih mjesta kao sastavnim dijelom Pravilnika o radu, te - da je tužitelju izdao potvrdu o radnom odnosu ali da je ovaj prestao dolaziti na posao pa nije priložio dokaze o opravdanosti izostanka, te je stoga postojao razlog za izvanredni otkaz ugovora o radu.

Uvidom u spis Ovr-2520/05 utvrđeno je pravilno kako je tužitelj 23. svibnja 2005. pokrenuo ovrhu temeljem presude P-453/04 kao ovršne isprave radi vraćanja na rad i to na radno mjesto u okviru stručne spreme ovrhovoditelja, kako je to ovršnom ispravom i naloženo, pa je donijeto rješenje o ovrši Ovr-2520/05 od 15. lipnja 2005. a povodom žalbe ovršenika isto je potvrđeno rješenjem Županijskog suda u Splitu Gž-3125/05 od 03. veljače 2006. u kojem je navedeno kako nije točno da ovršenik ne bi imao mogućnosti ispuniti obvezu ukoliko ne postoji radno mjesto na koje bi se ovrhovoditelj rasporedio, jer je poslodavac dužan omogućiti obavljanje posla radniku, a u slučaju organizacijsko-tehničkog unapređenja ovršenik može postupiti na način utvrđen zakonom. Konačno, na ročištu 20. travnja 2006. ovršenik tvrdi kako je otkazan ugovor o radu jer ovrhovoditelj nije došao na posao po pozivu tj. da 08. kolovoza 2006. nije potpisao potvrdu o radu na mjesto recepcionera I i prestao dolaziti na posao a da nije bio na bolovanju prema potvrdi liječnika opće prakse od 22. rujna 2005. Ovršni je postupak stoga obustavljen rješenjem od 11. travnja

2014. temeljem čl. 67. st. 2. OZ jer da je ovršna isprava – presuda P-453/04 izgubila na djelotvornosti u pogledu novog otkaza ugovora o radu (koji je izvršen u tijeku ovršnog postupka) pa da nema osnova za provedbu ovrhe jer da se vodi ovaj parnični postupak.

Pravilno je u pobijanoj odluci sud prvog stupnja u tom pravcu utvrdio kako iz odredbi Pravilnika tuženika o radu od 16. ožujka 1996.g. odnosno Kataloga poslova od 22. travnja 2003.g. proizlazi da kod tuženika postoje sljedeća radna mjesta VSS i to šef općih, pravnih i kadrovskih poslova, direktor hotela Marjan, te šef financijsko računovodstvenih poslova, a prema Tarifi poslova od 22. travnja 2003.g. je za direktora hotela Marjan predviđen koeficijent složenosti poslova i radnih zadataka sa 3.87, za šefa financijsko računovodstvenih poslova koeficijent od 3.08, te za šefa općih, pravnih i kadrovskih poslova sa koeficijentom 3. Dakle, tek Odlukom o izmjenama i dopunama Pravilnika o radu Kataloga poslova Adriatic d.d. od 27. lipnja 2005.g. pod čl. 7. u katalogu poslova pod rednim br. 25. uvodi se radno mjesto naziva recepcionar I a kao posebni uvjeti za obavljanje poslova dodaje se VI i VII stupanj stručne sprema - VSS i VSSŠ, koja odluka je stupila na snagu 6. srpnja 2005.g. Stoga je pravilan zaključak suda prvog stupnja o tome kako se pravomoćna presuda o vraćanju tužitelja na rad odnosi na razdoblje prije izmjene ovog pravilnika odnosno sistematizacije tuženika, jer je ista donesena u travnju 2005. a i rješenje o ovrsi Ovr-2520/05 radi provedbe ove odluke doneseno je 15. lipnja 2005., pa nije od značaja potvrda o zaključenom ugovoru o radu koju je tužitelju izdao tuženik, a tužitelj je nije potpisao, te dakle tuženik uopće i nije postupio po citiranim sudskim odlukama i uslijed toga tužitelj nije niti počeo raditi i tuženik nije bio ovlašten donijeti ovdje pobijanu odluku o izvanrednom otkazu temeljem čl. 107. Zakona o radu (Narodne novine br. 38/1995, 54/1995, 65/1995, 102/1998, 17/2001, 82/2001, 114/2003, 142/2003, 123/2003, 30/2004, 68/2005, 94/2009, dalje ZOR), pa dakle u skladu sa čl. 112. ZOR tuženik kao poslodavac nije u ovom postupku uspio dokazati postojanje opravdanog razloga za otkaz ugovora o radu.

U pogledu navoda žalbe tužitelja valja pak reći kako je sud prvog stupnja pravilno u smislu odredbe čl. 40. ZPP utvrdio vrijednost predmeta spora do časa postavljanja tužbenog zahtjeva o kojem je odlučeno u izreci (podnesak tužitelja od 16. veljače 2016.), a nakon toga je kao vrijednost predmeta spora utvrdio iznos koji je predmet utvrđenja pravnog odnosa između stranaka u tužbenom zahtjevu, dok je sve prigovore na nalaz i mišljenje vještaka tužitelj mogao istaknuti još prilikom dostave prvog nalaza, a prijedloge u tom pravcu istaknuti pri isticanju ovog dokaznog prijedloga, dok su radnje za koje je trošak dosuđen pravilno po sudu prvog stupnja okvalificirane u skladu sa odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (»Narodne novine« 142/12, 103/14 i 118/14), te je stoga u smislu čl. 154. st. 1. i 155. ZPP odluka o trošku pravilna i zakonita.

Kako je dakle činjenično stanje pravilno i potpuno utvrđeno, a materijalno pravo pravilno primijenjeno, to je temeljem čl. 368. st. 1. ZPP pobijanu presudu valjalo potvrditi i podnesenu žalbu odbiti.

U Zagrebu 02. srpnja 2019.

Za točnost otpisa - ovlašten službenik:
Marija Rogić

Predsjednik vijeća:
Darija Horvat, v.r.